

Jeden roľník mal tak veľkú úctu a lásku ku svätej omši, že prichádzal denne vyobliekaný do kostola kde po kľáčiačky prijímal a keď pri práci na poli alebo v lese nepočul zvoniť na svätú omšu, ponechal všetko a rovno utekal do kostola. S týmto obyčajným zbožným činom začal už v svojom detstve, a usilovne v tom zotrval až do svojej staroby. Jedenkrát, keď šiel po ceste z poľa do kostola a cesta bola kvôli zlému počasiu veľmi náročná, tak si v duchu sám sebe povedal: „Už som starý muž, a už si nemôžem dovoliť kráčať tak, ako za mlada. Domnievam sa, že sa Boh na mňa nebude hnevať, keď už naďalej nebudem dochádzať po tak ďalekej ceste z poľa do kostola. Keď budú zvoniť na svätú omšu, a budem doma, samozrejme že pôjdem na svätú omšu, ale keď budem na poli, budem v mene Pánovom pokračovať v svojej práci.“ Keď sa muž takto rozhodol, počul, ako za ním niekto prichádza. Keď sa obhliadol za seba, uvidel anjela, ktorý mal náruč naplnenú samými kvitnúcimi ružami. Anjel bol natoľko krásny, že sa roľník domnieval, že vidí samotného Pána Boha. A tak pred ním padol na kolena a povedal: „Ó, môj milý Bože, čím som si zaslúžil tvoju milosť, že ku mne prichádzaš?“ A anjel odpovedal: „Nie som Boh, ale tvoj anjel strážny.“, a povedal roľník: „Ó, môj milý anjel! Čo to znamená, že som sa stal hodným uvidieť ťa?“ , na to mu anjel odpovedal. „Boh ma poslal, aby som za tebou chodil, a to som vždy robil, keď si odchádzal na svätú omšu.“ „A kvôli čomu?“, pýta sa roľník. Anjel mu odpovedal: „Koľko krokov si urobil na ceste do kostola, toľko ruží vypučalo na tvojich stopách. Tie som po každom raze zbieral a niesol do neba.“ A tak otvoril svoju náruč, ukázal mu ruže, a povedal: „Pozri, toto sú tie ruže, ktoré som zobral dnes z tvojich stôp! Preto ti radím, aby si nerobil tak, ako si sa práve rozhodol, aby si neprestával naďalej chodiť tak pilne do kostola, ako si od detstva robil. Pokiaľ vydržíš v tomto svojom chválitebnom diele verne až do konca, korunujem ťa pri tvojej smrti ružami, a ozdobím aj tvoj trón v nebi samými ružami, na tvoju večnú česť a oslavu.“ A potom anjel zmizol. Roľník začal bozkávať anjelove stopy na zemi, pričom mu tiekli slzy radosti po tvári a ďakoval Bohu za toto veľkolepé zjavenie. Toto zjavenie roľník nemohol dostať zo svojej mysle. Bol krásou anjela, lúbeznou vôňou ruží a nebeských vecí natoľko očarený, že sa mu všetko pozemské zhnusilo. Aj žil len krátky čas po tomto zjavení a zomrel väčšmi z túhy po radoostiach nebeských, než pre bolesť v chorobe. Pokiaľ Boh každý jeho krok ku chrámu Pána tak bohato odmenil, o to viac ho odmenil za nábožné velebenie Svätej omše.

A vy ma za koho pokladáte ? to je dnešná otázka . Odpoveď ?